

1. Úr Jé - zus Krisztus di - csé - rünk, Ember let - tél

é - ret - tünk; Egy szűztől né - künk szü - let - tél, És

ö - rö - möt így sze - rez - tél. Ir - galmaz - zál!

2. Az örök Atya egy Fia / Feküdt ott a jászolba'; / Mi gyarló földi testünkbe / Az örök Ige öltöze. / Irgalmazzál!

3. Kit világ fel nem foghata, / A szűz ölében tartja; / A menny és föld megtartója / Im eljött ember formába'. / Irgalmazzál!

4. Nagy világosság támadott, / S nekünk örömet hozott; / A sötét éjben fényt terjeszt, / S a fénynek gyermekévé tesz. / Irgalmazzál!

5. E földre szegényen jöve, / Rajtunk így könyörüle, / Hogy tegyen minket gazdaggá / És angyalihoz méltókká. / Irgalmazzál!

6. Ezt mivelünk mind ő tette, / Szerelmét hogy jelentse, / Min örül minden keresztyén, / Őt mindörökké dicsérvén. / Irgalmazzál!

1. v. reformáció előtti, 1370. többi: Luther Márton, 1524. (1483—1546.)